

[Landbrugsministeren]

at værne dyrkningsjorderne og de hertil knyttede landskabelige værdier,

at sikre en forsvarlig udnyttelse af de jordbrugs-mæssige arealressourcer og

at sikre en hensigtsmæssig udvikling af jordbrugerhvervene.

I lovforslagets § 1, stk. 3 og 4, foreslås der herefter tillagt landbrugsministeren bemyndigelse til at fastsætte vejledende retningslinier for inddragelse af landbrugsjord til ikke-jordbrugs-mæssige formål samt til at fastsætte regler om, at offentlige og private projekter, anlæg og dispositioner, der medfører, at større landbrugsarealer vil blive beslaglagt til ikke-jordbrugs-mæssige formål, eller medfører væsentlige indgreb i arronderingen eller driften af landbrugsejendomme, skal forelægges for landbrugsministeren forinden iværksættelsen. I lovforslagets § 3 a foreslås der endvidere tillagt landbrugsministeren hjemmel til at give retningslinier for udarbejdelsen og indholdet af planer for sikring af særlig værdifulde landbrugsområder, der skal reserveres for jordbrugerhvervene, på grundlag af den iværksatte jordbundsklassificering. Selve planlægningen forudsættes udført af amtsrådene (hovedstadsrådet) i samråd med kommunerne som led i region- og kommuneplanlægningen.

Bestemmelserne skal tjene til at sikre, at der ved inddragelse af landbrugsjord i landzone til anden anvendelse på det tidligst mulige tidspunkt sker en afvejning af samtlige samfundsmæssige interesser, herunder også landbrugs-mæssige interesser, ud fra en samlet helhedsvurdering, og at der i forbindelse hermed overvejes alternative muligheder. Bestemmelserne skal herved med udgangspunkt i det planlægningssystem, der på grundlag af kommunalreformen er skabt ved lovgivningen om lands-, region- og kommuneplanlægning, og i de procedureregler, som er knæsat i denne lovgivning, tjene til at sikre, at der sker en koordinering af landbrugspolitikken og landbrugsplanlægningen med den øvrige fysiske planlægning.

Udvalget for den fremtidige landbrugspolitik har foreslået, at der med henblik på tilvejebringelse af en bedre samordning med hensyn til offentlige myndigheders jorderhvervelser og arealdispositioner i øvrigt i det åbne land gennemføres en ændring i landbrugslovens § 20, således at såvel primær-

kommunernes som amtskommunernes køb af landbrugsejendomme fremover kræver tilladelse fra landbrugsministeren. Det er en kendsgerning, at adskillige kommuner i løbet af de seneste 10-15 år har opkøbt betydelige landbrugsarealer, og at disse erhvervelser har skabt visse problemer for jordlovsmyndighederne, fordi der ikke altid i tilstrækkelig grad er taget hensyn til jordbrugets interesser og landbrugslovgivningen.

I det foreliggende lovforslag er man dog ikke gået så vidt som foreslået af udvalget, men der foreslås i lovforslagets § 1, stk. 3, tillagt landbrugsministeren bemyndigelse til efter forhandling med miljøministeren og vedkommende fagminister, respektive kommunerne, at fastsætte vejledende retningslinier for offentlige myndigheders erhvervelse af landbrugsjord. Det er herved forudsat, at der ikke skabes unødige vanskeligheder for kommunernes bestræbelser for at drive en aktiv jordpolitik med henblik på en hensigtsmæssig byudvikling.

Med henblik på sikring af en landbrugs-mæssigt forsvarlig drift af landbrugsejendomme foreslås der endvidere i loven indsat en ny § 7, hvori det præciseres, at en landbrugsejendom skal opretholdes som selvstændigt brug og holdes forsynet med en passende beboelsesbygning, hvorfra jorderne drives af beboerne, og at ejendommen skal drives på forsvarlig erhvervsmæssig måde. Det foreslås, at landbrugsministeren bemyndiges til efter forhandling med miljøministeren og landbrugsorganisationerne at fastsætte nærmere regler for landbrugsejendommens forsvarlige erhvervsmæssige drift.

Den gældende landbrugslov indeholder som bekendt ikke bestemmelser, der præciserer, hvorledes en landbrugsejendom som sådan (jord og bygninger) skal drives, og stiller heller ikke nærmere krav til bygningerne, ud over at der skal være en beboelsesbygning, der skal holdes forsvarligt ved lige. Landbrugslovens bestemmelser har ikke kunnet hindre, at en række landbrugsejendomme er blevet indrettet som lystgårde, og at der sker en uproduktiv anvendelse af landbrugsjorden. Forslaget tager sigte på at rette dette forhold op.

Et andet hovedpunkt i forslaget indeholdes i de ændringer, der foreslås foretaget i lovens §§ 9 og 13 om begrænsninger i adgangen til samdrift og sammenlægning. Forsla-